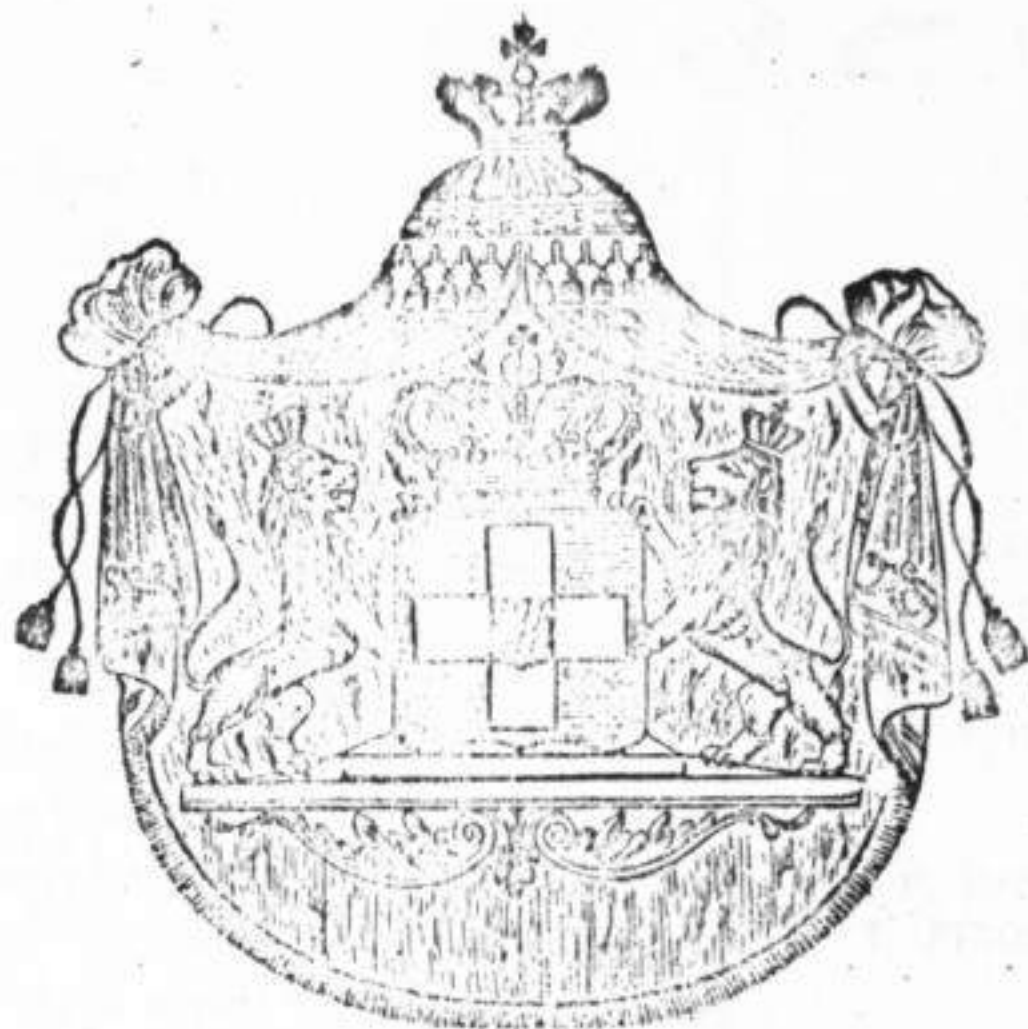




ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 16.



1841.



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Αυγούστου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος. — Περί τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου. —
Διάταγμα. — Περί ἐγκρίσεως τροπολογιῶν τινῶν εἰς τὸν ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου τ. ε. Κανονισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπε-
ζης. — Ἀγγελλίαι ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ΝΟΜΟΣ

Περί τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) τ. ε.
περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτ.
(11 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου ἐγ-
γραφεῖσιν μετοχαὶ δὲν φθάνουσιν εἰς τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον
ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ εἰρημένου Νόμου, πρὸς
πραγματικὴν σύστασιν καὶ ἐναρξιν τοῦ καταστήματος
τούτου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς προτάσεις κεφαλαι-
οῦχων τινῶν, οἵτινες ἐξέφραζαν τὴν προθυμίαν τοῦ νὰ
γένωσι μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς, ὅταν ὅροι τινὲς τοῦ
καταστατικοῦ Νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς τροπο-
ποιηθῶσι, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐναρ-
ξιν τῆς Τραπεζῆς, διὰ παραδοχῆς μέτρων συμβιβα-
ζόντων ἐτι μᾶλλον τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων μὲ τὰ
τῶν δανειζομένων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκού-
σαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς
Ἑπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διχτάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς:

Ἡ Τράπεζα θεωρεῖται ὡς συστημένη ἅμα ἐγγραφῶσι
μέτοχοι δι' ἑν ἑκατομμύριον καὶ πεντακοσίας χιλιάδας
δραχμᾶς.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον 9 ὡς ἀκολουθῶς:

Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς θέλουν εἶσθαι αἱ ἐξῆς:

- α'. Θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ, καὶ
- β'. Θέλει ἐνεργεῖ προεξοφλήσεις.

Ἐκ τοῦ ὅλικου χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς,
τὰ μὲν δύο τρίτα θέλουν χρησιμεύει εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ
ἀκινήτων κτημάτων δάνεια, τὸ δὲ ἓν τρίτον εἰς τὰ ἐπὶ
ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δάνεια καὶ εἰς προεξοφλήσεις.
Ὅσάν τις ὅμως μένει ἐκ τοῦ δι' ὑποθήκας ὠρισμένου
κεφαλαίου ποσόν τι διαθέσιμον, δύναται ἡ Τράπεζα νὰ
τὸ μεταχειρισθῇ εἰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας καὶ εἰς
ἐπὶ ἐνεχύρῳ δάνεια πρωτορινῶς, μέχρις οὗ παρουσιασθῶ-
σιν αἰτήσεις δι' ὑποθήκας, ὅτε ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν
τῶν συναλλαγματικῶν, ἢ τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, τὰ
ἀναγκαιοῦντα κεφάλαια θέλουν μεταβαίνει εἰς τὸν κύ-
ριον διορισμὸν τῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἄρθρον 11 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἡ Τράπεζα θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων
κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τοῦ βασιλείου, καὶ ἐπὶ ἐνε-
χύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, νομίσματα, τὰ ὅποια δύναν-
ται κατὰ τὸν νόμον νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλάχιστου ὅρου τῶν δανείων ἀνα-
τίθεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν
μετόχων.

Ἡ δόσοληψία τῆς Τραπεζῆς θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ
βάσει τῆς σημερινῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, κατὰ τὸ ἀπὸ
8 (20) Φεβρουαρίου 1833 Β. Διάταγμα.

Ἡ διανομή τοῦ μερίσματος θέλει γίνεσθαι δις τοῦ ἐκείνου εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας.

Τὸ συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς θέλει φροντίζει κατ' αἰτήσεις τῶν μετόχων περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ μερίσματος, δαπάνη τῶν αἰτούντων, καὶ ἄνευ εὐθύνης τῆς Τραπεζῆς, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς κατὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ὡςάκις δοθῇ νόμιμος πρὸς τοῦτο αἰτία.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον 10 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

Οἱ μετοχαὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίων μέναι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Τράπεζα θέλει ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας της. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἂν μείνουν μετοχαὶ διαθέσιμοι, ἡ διευθυνσις τῆς Τραπεζῆς δύναται νὰ τὰς ἐκποιῇ καὶ ὑπεράνω τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των, κατὰ λόγον τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης χρηματιστήρια.

Μόνοι οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς ἐγγραφεῖς μέτοχοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐποχῆς νὰ διπλασιάζωσι τὰς μετοχὰς των, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τιαυταὶ διαθέσιμοι, ἐπὶ τῇ ἔσσει τῆς ὀνομαστικῆς τῶν ἀξίας, προτιμώμενοι, ὡς πρὸς τοῦτο, ἀπὸ πάντων ἄλλων, ὅστις συγχρόνως ἤθελε ζητήσῃ μετοχὰς.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἄρθρον 11 ὡς ἐφεξῆς:

Ὅσοι γένωσι μέτοχοι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, λαμβάνοντες τὰς ἐκ τῶν πεντακισχιλίων μετοχῶν διαθέσιμους ἔτι, καθὼς καὶ οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διπλασιάζοντες τὰς μετοχὰς των, θέλουν ἔχει ἐπίσης δικαίωμα εἰς τὴν ἀπολαύτην τοῦ ἐτησίου μερίσματος, συμπληρύνοντες ποσὸν τι ἴσον μὲ τὸ μέρος τοῦ μερίσματος, τὸ ὑποῖον ἀναλογεῖ εἰς τοὺς παρελθόντας τῆς τρεχούσης χρήσεως μῆνας, καθ' οὓς δὲν εἶχον ἄλλῃως δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος τι ὡς πρὸς αὐτάς.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς θέλει ὀρίζει ἐκάστοτε τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ὅφειλουν οὗτοι ἐπίσης νὰ καταθέτωσι εἰς τὸ τρῆμιον τῆς Τραπεζῆς τοσοῦτον ποσὸν διὰ τὸ ὑπάρχον τυχόν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἔσον ἤθελε λάβῃ ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος τῶν προϋπαρχόντων μετόχων, ἂν ἤθελε μισθωθῇ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἐνυπάρχον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἄρθρον 12 ὡς ἐφεξῆς:

Ὅταν συμπληρωθῶσιν ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἐγγράφαι, ἡ προετοιμαστικὴ τῆς Τραπεζῆς ἐπιτροπὴ θέλει συγκαλέσει διὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τοὺς μετόχους, διὰ νὰ συνέλθωσιν εἰς Ἀθήνας αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπων των, ἐντὸς 15 ἡμερῶν εἰς πρώτην γεν. συνέλευσιν.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἄρθρον 13 ὡς ἐφεξῆς:

Δικαίωμα ψήφου εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ἔχει πᾶς μέτοχος πέντε μερίδων.

Διὰ τοὺς ἔχοντας πλείονας τῶν πέντε μερίδων μετόχους ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων αὐξάνει κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν.

Ὁ μέτοχος 15 μερίδων ἔχει δικαίωμα δύο ψήφων, ὁ 30 τριῶν, ὁ 50 τεσσάρων, ὁ 75 ἔχει ψήφους πέντε, ὁ 105 ἑξῆς, ὁ 145 ἐπτά, ὁ 190 ὀκτὼ, ὁ 240 ἐννέα, ὁ δὲ 295 δέκα. Οὐδεὶς ὅμως τῶν μετόχων δύναται νὰ ἔχη πλείονας τῶν 10 ψήφων, ὅποιοςδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν μερίδων του.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς 50 μεγαλητέρους μετόχους, ἀλλ' ὡςάκις δὲν συνέλθωσι πενήτην τῶν ἐχόντων, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, δικαίωμα ψήφου μέτοχοι, εἶναι δεκτοὶ εἰς τὴν συνέλευσιν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, καὶ οἱ ἔχοντες ὀλιγωτέρας τῶν πέντε μερίδων μέτοχοι ἕκαστος δὲ τῶν τελευταίων τούτων ἔχει μίαν ψήφον.

Οἱ μέτοχοι συνέρονται εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως ἢ ἀντιπροσωπεύονται παρ' ἄλλων μετόχων, ἢ μὴ μετόχων, χωρὶς ὁμως εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἀντιπρόσωπος νὰ ἔχη πλείονας τῶν 10 ψήφων, ἂν καὶ αἱ ψῆφοι τῶν ἐντολέων των ἤθελον ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἄρθρον 17. § 5. ὡς ἐφεξῆς:

Νὰ προσδιορίζῃ μέτριον μισθὸν διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, καθὼς καὶ τὸ ποσοστὸν, τὸ ὅποιον θέλουν λαμβάνει ἐκτὸς τούτου ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Τραπεζῆς, ἀφαιρουμένου τοῦ εἰς τοὺς μετόχους ἀνήκοντος μερίσματος τῶν 7 τοῖς 0|0 καὶ πρὸς τούτοις νὰ ἐγκρίνῃ τὰς ἀναγκαῖας πιστώσεις διὰ τὰ τῆς διαχειρήσεως ἐξόδα, φυλαττομένης πάντοτε τῆς μεγαλητέρας οικονομίας.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἄρθρον 22. ὡς ἀκολουθῶς:

Ὁ Διευθυντῆς, ὁ ὑποδιευθυντῆς καὶ οἱ σύμβουλοι, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ γρῆν τῆς ὑπηρεσίας των, πρέπει νὰ ἔχωσι τοῦλάχιστον δέκα μετοχὰς, κατὰ συνέπειαν τούτου ἀκυροῦται ὁ § 2. τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 8.

· Προσθετοὺν ἄρθρον εἰς τὸ Κεφ. Β'. τμήμα Α'.

Περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς περὶ δανείου αἰτήσεως.

Ὅταν τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς, τὰ προσδιωρισμένα εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, δὲν ἐξαρκῶσι πρὸς θεραπείαν ὅλων τῶν παραδεχτέων αἰτήσεων, προτιμῶνται αἱ αἰτήσεις ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον ἀποδείξει, ὅτι ἔχουν χρεῖαν δανείων πρὸς ἐξακλούθησιν τῆς καλλιεργείας τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη φυτειῶν των.

Ἀλλ' ὅταν ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ οὐδ' εἰς τὰς τελευταίας ταύτας χρεῖας, τότε τὰ διαθέσιμα κεφάλαια της θέλουν διανεμεσθαι ἀναλόγως μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῷ ἀνωτέρῳ σκοπῷ αἰτούντων.

Ὅςάκις δὲ, μετὰ τὴν ἐντελῆ θεραπείαν ὅλων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος αἰτήσεων, περισσεύωσι χρήματα, θέλουν δίδεσθαι εἰς τοὺς ἄλλους αἰτούντας, ἀλλ' εἰς

πρόπον ὥστε, ἐνὸς μὲν δὲν ἐξαρκῶσιν εἰς ὅλους, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ πλέον τῶν 20,000 δραχμῶν.

Ἀρθρ. 3.

Πᾶσα διάταξις τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς παρῶσας τροπολογίας, μένει ἄκυρος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐκτελέσεως Γραμματεὺς
Χ. Χριστοπούλος.

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α Ι

Ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) τ. ε. Β. Διατάγματος, ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ εἰρηνοδίκης Κορίνθου Κ. Μήρκος Φόσκολος.

Δι' ἐτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν ὁ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς γραμματεὺς Κ. Τσανέτος Κυριακίδης μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς Σπέτσας, ἀντὶ δὲ τοῦ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Χρυσάφης γραμματέως Κ. Ἀ. Σακελλαριάδου μετεταθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, διωρίσθη ὁ Κ. Γεώργιος Καλογερόπουλος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) ε. ε. Β. Διατάγματος ἀπεδέχθη ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Μυρτοντίου παρέδρου Κ. Ἰ. Μανδρέκα.

Δι' ἐτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἀνεὺ ἀδείας ὑπὲρ τὸν μῆνα ἀπομακρυνθεὶς τῆς θείσεώς του, γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀνάφης Κ. Σμεῖων Ν. Λαγκαδάς, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθη ὁ Κ. Γεώργιος Σ. Κολλιζᾶς.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) ε. ε. Β. Διατάγματος μετετέθησαν ἀμοιβαίως οἱ Γραμματεῖς τοῦ εἰρηνοδικείου Θηβῶν καὶ Μεγάρων ΚΚ. Σωκράτης Χοιδᾶς καὶ Ἀ. Ζ. Μάξης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. Β. Διατάγματος ἀπηλλάχθη τῶν δικαστικῶν ἔργων ὁ Κ. Παναγιώτης Παππᾶ Ἰωάννου εἰρηνοδίκης Δωρίδος, καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἤδη γραμματεὺς εἰρηνοδικείου Γαλαξειδίου Κ. Ν. Ἰεροδημητριάδης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, ἐπεγράφη εἰς τὸν Κ. Μότχον Φ. Πάγκαλον, εἰρηνοδίκην Ἀνδρου, διορισθέντα ἐπαρχικὸν σύμβουλον τοῦ δήμου Ἀρσινίδος τῆς Κυναιθῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κέας, νὰ ἐκπληροῖ καὶ τὰ τοῦ ἐπαρχικοῦ συμβούλου καθήκοντα.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, διωρίσθη πάρεδρος παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Νεμέας ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Σ. Δασκαλοπούλου ὁ Κ. Ἰ. Φιλίππουλος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος διωρίσθη γραμματεὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Μεσολογγίου ἀντὶ τοῦ προδιβασθέντος Κ. Γ. Μπέτσου ὁ Κ. Δημήτριος Ἀποστόλου Καψάλης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 5 (17) Ἰουλίου τ. ε. Β. Διατάγματος, ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Μήλου πάρεδροι Κ. Ἀ. Ἀρμένης καὶ Μ. Κρηματσούλας, διωρίσθησαν δὲ ἀντ' αὐτῶν οἱ Κ. Ἰωάννης Σαράμασκος καὶ Χρῆστος Κοντονιατόπουλος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 5 (17) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, μετετέθησαν ἀμοιβαίως οἱ ἀντεισταγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν Κ. Κ. Κ. Γ. Μισοδακῆς καὶ Κ. Γ. Ἀντωνόπουλος, ὁ μὲν πρῶτος ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Σπάρτην, ὁ δὲ δευτέρος ἀπὸ Σπάρτην εἰς Καλάμας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, ἐγίνε δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Λαμίας παρέδρου Κ. Νικολάου Κάτσα.

Δι' ἐτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν ἀπεδέχθη ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ γραμματέως εἰρηνοδικείου Μάστητος Κ. Π. Βασιλείου.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος ἀπεπέμφθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ Κ. Κωνστ. Θεοχάρης γραμματεὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Τρικάλων,

Δι' ἐτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν διωρίσθη γραμματεὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ ἄνω Σύρου ὁ Κ. Ν. Μ. Μακρυωνήτης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, ἐγίνε δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ Κ. Ἀ. Κατσελίδου εἰρηνοδίκου Κυπαρισσίας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, μετετέθησαν ἐναλλάξ οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων Θήρας καὶ Καλλίστης, ὁ μὲν Κ. Μ. Π. Γαβαλάς εἰς Καλλίστην, ὁ δὲ Κ. Ἐμ. Νομικός εἰς Θήραν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, διωρίσθη ἀρχιφύλαξ Ἀλφειοῦ ὁ μέχρι τοῦδε φύλαξ τοῦ ὑποτελωνείου Κατακόλου Ζάχος Παναγιώτου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Ἀ. Στέλιου.

Δι' ἐτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀνδρου Κ. Ἰωάννης Κυπριανοῦ, καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κ. Σπυρίδων Πατρῆς.

Δι' ἐτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν, διωρίσθη γραμματεὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Κραυθάρων ἀντὶ τοῦ προδιβασθέντος Γ. Ἀ. Παναγιωτοπούλου, ὁ παρ' αὐτῷ ὑπογραμματεὺς Ἀντώνιος Παπαδημητριάδης.

Δι' ἐτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ἀνεὺ ἀδείας ὑπὲρ τὸν μῆνα ἀπομακρυνθεὶς τῆς θείσεώς του, γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀνάφης Κ. Σμεῖων Ν. Λαγκαδάς, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθη ὁ Κ. Γεώργιος Σ. Κολλιζᾶς.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 19 (31) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, ἐπαύθησαν τῆς ὑπηρεσίας ὁ Κ. Δ. Ἀ. Φερσαλινὸς εἰρηνοδίκης Ὑπάτης, καὶ Ἀ. Χαντσόπουλος γραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, διωρίσθησαν δὲ ἀντ' αὐτῶν, εἰρηνοδίκης Ὑπάτης ὁ Κ. Ε. Ν. Μετσόπουλος, γραμματεὺς δὲ τοῦ δικαστηρίου τούτου ὁ Κ. Γεώργιος Κραναιδῆς.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου (3 Αὐγούστου) Β. Διατάγματος, ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς:

1. Εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἔκτου ἀρεοπαγίτου ἐπροβιβάσθη ὁ μέχρι τοῦδε ἐφέτης Κ. Σπυρίδων Πήληγας.

2. Ἀντὶ τούτου μετετέθη ἐφέτης εἰς Ἀθήνας ὁ Κ. Στέφανος Γαλάτης, μέχρι τοῦδε πρόεδρος τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν.

3. Εἰς τὴν προεδρίαν τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν μετετέθη ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν Κ. Παναγιώτης Βάρβογλους.

4. Ἐπροβιβάσθη εἰς τὴν προεδρίαν τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν ὁ πρωτοδίκης ἐν Ναυπλίῳ Κ. Ἰωάννης. Μικρομμάτης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) ε. ε. Β. Διατάγματος, διωρίσθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ εἰρηνοδίκου Κυπαρισσίας ὁ Κ. Δ. Καραπατόπουλος, γραμματεὺς ἤδη τοῦ εἰρηνοδικείου Ἐράνης ὁ Κ. Ἀ. Πουλόπουλος εἰρηνοδίκης Δεβρῶν ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ἐπαύθη δὲ τῶν χρεῶν τοῦ γραμματέως εἰρηνοδικείου Καλαμῶν ὁ Κ. Δ. Πλατανόπουλος, καὶ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου Καλαμῶν διωρίσθη ὁ ἤδη ἐν Κορίνθῳ Κ. Παναγιώτης Τριανταφύλλου, ἀντὶ τοῦ ὁποῦ διωρίσθη ὁ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Καλαμῶν ὑπογραμματεὺς ὁ Κ. Δ. Γεωργόπουλος.

Άρθρ. 4.

Τὸ ἄρθρ. 15. ὡς ἀκολουθῶς·

Ἡ τράπεζα θέλει δανείζει εἰς τοὺς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δανειζομένους διὰ χρεολυσίου μόνον, ὃ δὲ προσδιορισθῆναι μενὸς χρόνος πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους δύναται κατ' ἀρέσκειν τοῦ δανειζομένου νὰ ἐπεκτείνεται καὶ μέχρι τῆς ἐπ' αὐτῆς τῆς διακλύσεως τῆς Τραπεζῆς.

Άρθρ. 5.

Τὸ ἄρθρον 16 ὡς ἐφεξῆς·

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, συμφωνήσας κατὰ πρῶτον νὰ ἀποσβέσῃ τὸ χρέος διὰ μακροπροθέσμου χρεολυσίου, θελήσῃ νὰ τὸ ἀποπληρώσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας ὁλόκληρον, ἢ κατὰ μέρος, δύναται νὰ τὸ κάμῃ, εἰδοποιῶν τὴν Τράπεζαν περὶ τούτου τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς πληρωμῆς.

Άρθρ. 6.

Τὸ ἄρθρον 19 ὡς ἐφεξῆς·

Ἡ Τράπεζα, ὡς ἐνεργούσα καὶ προεξορλήσει, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῷ σκιῷ τούτῳ νὰ ἐκδώσῃ Τραπεζικὰ γραμμάτια, πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur), τῶν ὁποίων ὅμως τὸ ποσὸν (ἢ ὀνομαστικὴ ἀξία) δὲν δύναται ποτε νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων θέλει φυλάττει ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς ἐναποτεθειμένα, διὰ μὲν τὸ ἐν τέταρτον αὐτῶν, ἴσην τοῦλάχιστον ποσότητα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, διὰ δὲ τὰ τρία τέταρτα, ὁμολογίας ὑποθηκῶν, πρισιώσας διπλασίαν ἀξίαν τῆς ποσότητος, τὴν ὁποῖαν πρόκειται νὰ ἀσφαλίσωσι.

Άρθρ. 7.

Τὸ ἄρθρον 20. ὡς ἀκολουθῶς·

Τὰ χρηματικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ ἐκφράζεται εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, καὶ τῶν ὁποίων ἑλάχιστον δὲν δύναται νὰ παριστᾷ μικροτέραν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν 25 Δραχ. δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναγκαστικὴν συναλλαγὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ιδιώτας· ἐπομένως ἡ Τράπεζα καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς χρεωσθῶν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσις των, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀντιρρήσεως μὲ νομίμως κυκλοφοροῦντα νομίσματα. Τὰ ταμεία ὅμως τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ δέχωνται, ἐπὶ τῇ ἐξάσει τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των, ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὰς παρὰ τῶν ιδιωτῶν πρὸς αὐτὰ γινομένας πληρωμὰς.

Τὰ γραμμάτια τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἔχουν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα κυκλοφορίας ἐπὶ 25 ἔτη ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ κατάστημα ἢ τὰ ὑποκαταστήματά της.

Άρθρ. 8.

Τὸ ἄρθρ. 29 ὡς ἐφεξῆς·

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ καθ' ἐξακρίβειαν ἰσολογισμόν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείων, δημοσιεύουσα αὐτὸν ταῦτοχρόνως διὰ τῶν ἐφημερίδων πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν μετόχων.

Άρθρ. 9.

(Άρθρον πρόσθετον.)

Τὸ εἰς τοὺς μετόχους ὀφειλόμενον μέρος δὲν ὑπόκειται εἰς συντηρητικὴν κατάσχεσιν.

Άρθρ. 10.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ,
Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τροπολογιῶν τινῶν εἰς τὸ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου τ. ε. Κανονισμόν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁρμώμενοι ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἐν μέρει τροπολογίαν τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 καταστατικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνομεν τὰς ἐπισυναπτομένας τροπολογίας τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Τροπολογίαι τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 Κανονισμοῦ
τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Άρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 9. τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς·

Ἐκ τῶν κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, θέλει σχηματίζεσθαι τὸ μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμόμενον μέρος, τὸ ὁποῖον συνήθως θέλει εἶσθαι 7 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περισσευόντων κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, τὰ μὲν τρία τέταρτα, ἀφαιρουμένων τῶν παρὰ τῆς συνελεύσεως προσδιορισθησομένων ἀμοιβῶν τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, θέλουν διανεμεσθαι μεταξὺ τῶν μετόχων ὁμοῦ μὲ τὸ ἐτήσιον μέρος τῶν 7 τοῖς 0/0.

Τὸ δὲ ἐν τέταρτον, θέλει μετασχηματίζεσθαι εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐξ οὗ θέλουν λαμβάνεσθαι τὰ ἀναγκαζοῦντα χρήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 7 τοῖς 0/0 τοῦ συνήθους μερίσματος, ὡσάκις τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς Τραπεζῆς ἔτους τινὸς δὲν χορηγήσουν τοσοῦτον μέρος. Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων θέλει ἀποφασίσαι τὰ δέοντα περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τῶν ὁποίων οἱ τόκοι θέλουν προστίθεσθαι ὁλοκλήρως εἰς τὸ ἐτήσιον μέρος τῶν μετοχῶν.